

Az elmúlt évben is sokan jártak az Óhazában, rokoni vagy baráti látogatás céljából. A Westbank-ben élő Enreiter Béla már a rendszerváltás óta minden évben felkeresi szülőhazáját, huzamosabb időre. Mivel az ötvenes években elismert sportoló volt, ezért nem véletlenül sokan emlékeznek rá és megbecsülik. Legutóbbi otthontartózkodása alkalmával a salgótarjáni Szuperinfó szerkesztője interjút készített vele. Az alábbiakban ezt az érdekes írást közöljük le.

Hogy van, mit csinál ma Enreiter Béla?

“Amerikában” született és Kanadában ért révbé? Enreiter Béla a tarjáni Acélgár fölötti telepen, Kis-Amerikában nőtt fel, és 6 évesen, a környező hegyekben tanult meg sielni, amely ma is a fő szenvedélye. A gyárban tanulta ki a szerszámkészítést, amelynek ausztráliai és kanadai sikereit köszönheti. Montreáli precíziós műhelyében űrhajóalkatrészeket is gyártott az amerikaiaknak. 49 évesen felhagyott a munkával, a festői Okanagan-völgyben telepedett le, ahol 79 esztendősen is naponta kerékpározik, úszik, hegyet mászik, télen siel, a nyarakat viszont itthon tölti, ha nem éppen a nagyvilágot járja.

Hogyan került Ausztráliába, majd Kanadába?

Az 1956-os forradalom alatt nemzetőrnek álltam, s mint motorversenyző, összekötőként ingáztam Budapest és Salgótarján között. Egy nap hazafelé jövet Zagyvapálfalván azzal vártak, hogy ne menjek be Tarjánba, mert az ávosok keresnek. Ekkor menekültem Bécsbe, majd tovább mentem Ausztráliába, ahol Melbourne-ben, autógyárban dolgoztam. Az 1963-as amnesztia után hazatértem, de az állandó zaklatások miatt továbbálltam Kanadába. Montreaában, repülőgépgyárban dolgoztam, majd egy magyar testvérpárral szerszámkészítő üzemet indítottunk.

Itt érte élete nagy munkája.

Az amerikai űrprogram keretében űrhajóalkatrészeket gyártottunk a NASA számára. Ez eléggé rejtélyes munka volt, mert sokszor nem is tudtuk, mit készítünk. Az alkatrészek zöme titánból volt, s ami nem, azt bearanyoztuk, hogy ne oxidálódjon. Ehhez képest rutinmunka volt, amikor a B-1-es bombázókhoz gyártottunk hozzávalókat.

Mégis, 49 évesen felhagyott a munkával.

Rádöbbsentem, hogy elegendem van az éjjel-nappali robotokásból. Eladtam a cégben levő részvényeimet, és visszavonultam. Calgary és Vancouver között, az Okanagan völgyben leltem meg az új otthonomat, ahol évi 280 napot süt a nap. Westbank, kis település a hegyek között, gyönyörű tó partján, ahol napi programom az úszás, a kerékpározás, míg télen sielek, és gyakran másszuk a közeli magas Nagy Fehér-hegyet. A világban bejártam Egyiptomot, Amerikát, Kanadát, Mexikót, Braziliát, a csendes –

óceáni szigetvilágot. Legutóbb Ausztráliában és Új Zélandon jártam, ahol ejtőernyővel is ugrottam, és a Mt. Cook tövével a világ tetejét elsőként meghódító Sir Edmund Hillary lábnyomán lépkedtem.

A nyarakat viszont itthon tölti.

A rendszerváltás óta mindig jövök, és itthoni barátaimmal folytatom a sportolást, amelybe most is belefért a több mint 200 km-es kerékpártúra és a kiadós evezés. A felvidéki túrámon igyekszem a várakat diaposzitiv képen megörökíteni, hogy az őszi napokat otthon, társaságban, dianézissel színesítsük.

Milyen magyar élet zajlik az Okanagan-völgyben?

A Magyar Házban az ünnepeken, bálakon 250-en is összegyűnünk. Az 56-os forradalom 50. évfordulójára emlékművet állítottunk a hősök tiszteletére. Napjaink címmel jelenik meg a havilapunk (www.napjaink.ca), amelynek egyik munkatársa vagyok.

Hogy bírja 79 évesen is ilyen jól az iramot?

Ha megkérdezik, mindig ezt felelem: “Amíg a szemünkben ott csillog az életkedv, addig az évek csak számok. Amint kihal, s komorság ül a helyébe, az ember lélektelen robottá, élő halottá, öreggé válik.”

Balás.Róbert, Szuperinfó

Sportérmei és utazási emlékgyűjteménye

Tíz hónapos ösztöndíj Magyarországon

Újra lehetőség nyílt arra, hogy külföldön nevelkedő magyar fiataljaink elnyerhessék a 10 hónapos ösztöndíjat a budapesti Ballassi Bálint, Magyar Kulturális Intézet nagyszerű magyar nyelvi és magyarság ismereti tanfolyamára. Az elmúlt 7 évben több mint 180 fiatalnak volt része ebben az élményben. Most újra megnyílt 20 ösztöndíj amely fedezi a tandíjat, az intézetben való elszállásolást, az egészségügyi biztosítást, valamint a szerény

havi zsebpénzt. A pályázatokat 2007 március 1-ig kell eljuttatni a külföldi Magyar Cserkészszövetséghez, dr. Némethy Kessler Judit részére, akitől további felvilágosítást is lehet kérni:

Email: jn2@a.nyu.edu

Telefon: 1 (212) 505-9658 (az esti órákban)